

27A:4

En kommun har sänt inkassobrev till en fastighetsägare under den i abonnentregistret antecknade adressen. Fastighetsägaren, som avflyttat utan att anmäla adressändring, har ansetts skyldig att betala inkassokostnaden.

T.C. ägde en fastighet. Den ligger inom verksamhetsområdet för Haninge kommuns allmänna va-anläggning.

Kommunen ansökte hos Kronofogdemyndigheten i Haninge om betalningsföreläggande för T.C. avseende va-avgifter som påförts hans fastighet för månaderna januari – april 1992 med 1 767 kronor jämte ränta, ersättning för inkassokostnad med 130 kronor och kostnader i målet med 485 kronor. T.C. bestred ansökan men betalade avgiftsbeloppen och räntan. Sedan målet där efter överlämnats till Va-nämnden, har kommunen vidhållit sitt krav beträffande inkassokostnaden och kostnaderna i målet.

Kommunen anförde: T.C. tecknade va-abonnemang med kommunen år 1988. Det åligger abonnenten att meddela kommunen om en eventuell adressändring och någon sådan ändring har inte meddelats. När en ansökan om betalningsföreläggande ges in utgår kommunen från de uppgifter som finns tillgängliga angående abonnemanget. Kommunen har tillställt T.C. faktura med förfallodag den 1 juni 1992, betalningspåminnelse och inkassokrav. De två sista breven utfärdades den 11 juni respektive den 30 juni 1992. Eftersom T.C. i sitt bestridande till kronofogdemyndigheten visade intresse av att betala skulden skickade kommunen ytterligare en faktura på va-avgifterna under hans nya adress i Valdemarsvik.

T.C. bestred betalningsskyldighet för kommunens kvarstående fordran och anförde: Kommunen sände fakturan till TC Smide och Fasadsystem AB, f d T.C. i Haninge AB, som var hyresgäst och betalare av va-avgifterna enligt meddelande till kommunen. Han förnekar dock inte betalningsansvaret för va-avgifterna. Enligt den lag som reglerar hur ett inkassoförförande skall gå till måste en faktura skickas, en påminnelse och sist ett inkassokrav. Han har inte fått vare sig påminnelse eller inkassokrav och han har inte heller fått någon faktura innan ansökan om betalningsföreläggande gjordes.

Va-nämnden yttrade:

I 5 § inkassolagen (1974:182) föreskrivs att krav mot en gäldenär skall framställas skriftligt och att det skall innehålla vissa i stadgandet angivna uppgifter. Enligt 6 § samma lag får rättslig åtgärd med anledning av fordran inte vidtagas förrän gäldenären tillställts krav som avses i 5 § och den angivna tiden löpt ut. Enligt 3 § lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m. (kostnadslagen) är gäldenären skyldig att utge ersättning för krav rörande skulden, om kravbrev som har utformats på ett sådant sätt som anges i 5 § inkassolagen har lämnats över eller sänts till gäldenären.

Redan av ordalydelsen i 3 § kostnadslagen följer att det är tillräckligt att kravbrev sänts till gäldenären. I förarbetena uttalas i anslutning härtill (prop. 1980/81:10 s 159) att kravbrevet skall ha sänts på ett ändamålsenligt sätt och under gäldenärens senast kända adress. Något krav på att gäldenären skall ha delgetts brevet uppställs således inte.

Kommunen har gjort gällande att den sänt inkassobrevet den 30 juni 1992 under, som det får förstås, den adress som då fanns i abonnemangsuppgifterna. T.C., som vidgått betalningsskyldighet för va-avgifterna, har inte ifrågasatt att kommunen avsänt brevet under nämnda adress. Men tydligen hade han vid den aktuella tidpunkten redan bytt adress. Uppgiften om att kommunen inte underrättats om den nya adressen har han lämnat obestridd.

Under sådana förhållanden finner Va-nämnden att kommunen genom att sända inkassobrevet till T.C:s för kommunen senast kända adress har gjort vad på kommunen ankommit för att kommunen skall vara berättigad till ersättning för inkassokostnaden. Kommunens talan skall därför bifallas i denna del.

Däremot föreligger inte särskilda skäl att också tillerkänna kommunen ersättning för kostnader i målet.

Va-nämnden förpliktade T.C. att betala inkassoavgiften (130 kronor) men lämnade kommunens kostnadsyrkande utan bifall.

Beslut: 1993-06-23, BVa 93

Mål nr: Va 189/92